

Colectia lui Andrei

Cultura românească reprezintă creația poporului român, care reflectă totalitatea produțiilor creative ale poporului, atât viața materială, cât și cea spirituală. Aici ne referim la creații artistice, literare, muzicale, plastice, coregrafice, dramatice, ce sunt create și transmise prin cuvânt și practici, de către popor. Termenul cultură populară tradițională definește cultura țărănească, ce înglobează tradiția străveche din mediul rural. Prin tradiție, identificăm contextul unui proces de transformări istorice, cărora li se adaugă elemente, funcții sau valori noi. Putem afirma în mod cert că întreaga cultură populară românească are rădăcini adânc ancorate în cultura tradițională, extrem de bogată, răspunzând cerințelor vieții cotidiene și continuând să adauge valori noi patrimoniului cultural românesc.

Continuare în pagina 5

Monica Tuinete
Foto: Silviu Arsu

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 26, NR. 675, NOIEMBRIE 2023

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Editorial Gândul care zidește

De câțiva ani, scriu editorialul ziarului DRUM (serie nouă), o publicație atât de dragă multora dintre noi, aceia care de mai bine de un sfert de veac suntem prezenți, în paginile sale, cu tot ce avem mai frumos în ființa noastră.

Am încercat, prin acest concentrat articol de primă pagină, să tratez o problemă de actualitate românească sau internațională, o preocupare la ordinea zilei, o interpretare sau o luare de atitudine menită să mobilizeze cât de cât conștiința cititorului...., fiindcă editorialul este, în general, un articol gen eseu, care cuprinde destăinuri personale, reflecții pe marginea realității, meditații, interogații adresate nouă înșine sau celorlalți, câteodată și anumite proteste față de conjuncturi și procese contemporane.

În centrul atenției mele, a stat în permanență omul cu temerile lui, cu problemele, căutările și convingerile personale, cu frustrările și curajul, cu înălțările și coborâșurile inerente vieții.

S-a întâmplat ca în ultimii ani să fiu invitată la evenimente culturale locale sau județene, unde au fost prezenți, în calitate de spectatori, și elevi din ciclurile gimnazial și liceal, însoțiți de dascălii lor. Faptul în sine mi s-a părut unul extrem de benefic, în sensul că într-o eră digitalizată și plină de gadgeturi, tinerii elevi sunt îndrumați spre literatură, cultură, spre cunoașterea nemijlocită a unor personalități culturale, într-un cuvânt, spre umanism.

Dascălul din mine simte nevoia să adreseze câteva cuvinte de suflet tineretului școlar de azi, câteva gânduri care ascund în ele o destăinuire, o profesiune de credință, o direcție de a vedea lucrurile corect, și, bineînțeles, accente ale militantismului meu de om al catedrei, vreme de aproape patru decenii:

„Tinerii mei prieteni, îngăduiți-mi să vă mărturisesc că sunteți pe punctul de a strivi în voi o vocație nobile, aceea de a fi umanisti! Vă aliniați modei și vă constrângeți să fiți alții decât cei care sunteți cu adevărat, alungând din voi tocmai acele simțiri care vă individualizează și vă reprezintă mai mult. Sporiți cu dăruirea spiritului vostru un trist conformism al acestor vremuri dominate de tehnologia informației.

Încercați, dragii mei, să înțelegeți că este nevoie de rezistență în fața tentațiilor de orice fel! Marele suport al rezistenței este unul de ordin umanist. Trebuie să vă întoarceți la bibliotecă, la cititul cărților, la scrierile clasice române și universale, la sentimentul activ al permanențelor umane...., chiar dacă mulți dintre voi veți îmbrățișa o carieră în domeniul științelor exacte!

Întoarceți-vă la evenimente culturale, unde se vorbește despre frumos și despre drepturile visării! Reveniți în spații culturale, unde puteți auzi, în încrucișările clipei prezente, ceva din glasul mereu viu al secolelor! Întoarceți-vă cu sufletul deschis, și, dacă se poate, cu telefonul mobil închis!...

Trăiesc cu convingerea că atunci, când cedăm aventurii spirituale, vor vorbi în locul nostru slăbiciunile noastre, iar nu acele puncte forte ale psihologiei umane care au legitimat superioritatea omului în fața celorlalte forme de viață...

Domnița NEAGA
Uniunea Scriitorilor din România

25 Octombrie - Ziua Armatei Române

VOCI DIN TRANȘEE

Unitate, independență, suveranitate ..., toate acestea nu ar fi putut fi posibile fără armata țării și este firească încrederea pe care poporul român o are în această instituție și dorința să-și arate recunoștința și prețuirea pentru curajul, disciplina și spiritul de sacrificiu care o definesc. Astfel, trebuia ca armata să aibă o zi a ei, o zi în care țara să o sărbătorească. Roșorienii au

făcut o tradiție din a aniversa ziua de 25 octombrie, Ziua Armatei Române, prin expoziții, simpozioane sau alte activități organizate de instituțiile culturale ale orașului, dar, anul acesta, prin colaborarea cu alte instituții și organizații, militare și civile, au dus evenimentul la un nivel superior.

Activitățile au fost organizate la inițiativa și sub coordonarea Președintelui Asociației „Radu Grămaticul”, gl. lt. (r) Valentin Becheru, înscriindu-se în obiectivele acestei asociații, și anume de promovare a carierei militare, a tradițiilor și a istoriei poporului român.

Manifestările au debutat prin deschiderea unei expoziții de tehnică militară, la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”, expoziție intitulată „Voci din tranșee” și organizată în colaborare cu Baza 48 Comunicații și Tehnologia Informației, Muzeul Comunicațiilor și Informaticii „Gl. mr. Ion Cerăceanu” și Asociația „Radu Grămaticul”.

Muzeograf Veronica Cojocar
Foto: Monica Tuinete și Florina Carvac

Continuare în pagina 7

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• Lecția de informare europeană la Școala Gimnazială Plosca!

Aproape 70 de elevi, cadre didactice și reprezentanți ai Administrației publice locale, printre care primarul

comunei Plosca, Cosmin Marius Șerban, au stat de vorbă, în data de 21 noiembrie, cu echipa EUROPE DIRECT Teleorman, în cadrul Lecției de informare europeană.

Cunoașterea istoriei, politicilor și prioritățile Uniunii Europene pentru anul 2023: Anul European al

Competențelor, Pactul verde european, O Europă pregătită pentru era digitală, O economie în serviciul cetățenilor,

O Europă mai puternică pe scena internațională, Promovarea modului nostru de viață european, Un nou elan pentru democrația europeană, dar și Alegerile europene din 2024 au fost subiectele de dezbateră, cu participarea elevilor de la clasele a VII-a și a VIII-a de la Școala Gimnazială Plosca.

Continuare în pagina 8

Aurelia Bărbuț,
Marinela Rușanu

Zilele Mănăstirii Coșoteni

BISERICA MĂNĂSTIRII COȘOTENI - CREDINȚĂ, CULTURĂ, SPIRITUALITATE

Timp de zece zile, la Mănăstirea Coșoteni, în Roșiori de Vede și în localitățile învecinate, istoria s-a împletit cu credința. Au răsunat cântările Sfintei Liturghii, s-au auzit glasurile vesele ale copiilor, s-a vorbit despre Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, despre Negru Vodă, Matei Basarab, Radu Grămaticul, Petru Cercel, despre descoperiri monetare și importanța lor în elucidarea unor probleme ale istoriei, și toate acestea deoarece în perioada 17 - 26 octombrie 2023, cu voia lui Dumnezeu, la inițiativa președintelui Asociației „Radu Grămaticul”, general-locotenent (r). Valentin Becheru, și cu binecuvântarea Preasfinției Sale Galaction Stângă, Episcopul Alexandriei și Teleormanului, a avut loc prima ediție a Zilelor Mănăstirii Coșoteni, mănăstire cunoscută în documente sub numele de Mănăstirea Drăgănești și rămasă în memoria locuitorilor din zonă sub numele de

Muzeograf Veronica Cojocar

Continuare în pagina 5

Administrația publică locală

Administrația publică locală

Nikolay Rashkov, noul primar al municipiului Gorna Oryahovitsa

La începutul lunii noiembrie s-au încheiat alegerile locale în municipiul Gorna Oryahovitsa, municipiu înfrățit cu Roșiori de Vede. În urma alegerilor, noul primar Nikolay Rashkov, acesta succedându-i lui Dobromir Dobrev, primar în mai multe legislaturi. În discursul său de investire, primarul Nikolay Rashkov a declarat că „încrederea acordată este o șansă de a contribui la dezvoltarea municipiului Gorna Oryahovitsa, pentru a putea lăsa copiilor și urmașilor o localitate bine administrată, sigură și primitoare”.

Cu această ocazie, primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru a transmis omologului său bulgar un mesaj de felicitare și de continuare a colaborării între cele două municipii înfrățite: „Vă transmit pe această cale, sincere felicitări pentru victoria dvs. la alegerile locale desfășurate la începutul lunii noiembrie 2023 și vă doresc multiple realizări pe plan profesional. Totodată îmi doresc ca și în viitor să păstrăm bunele relații de colaborare între Municipiul Roșiori de Vede și Gorna Oryahovitsa și să identificăm împreună noi oportunități de colaborare”.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență „A. D. Ghica” al Județului Teleorman a inițiat o campanie de informare a populației care are ca obiectiv reducerea numărului de victime generate de incendiile de locuințe.

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

RECOMANDĂRI

PENTRU EXPLOATAREA ÎN SIGURANȚĂ A INSTALAȚIILOR ELECTRICE

PENTRU SIGURANȚA COPILOR:

- Eliminați orice posibilitate de acces al copiilor la componentele instalațiilor electrice, precum prize, tablouri electrice etc;
- Supravegheați permanent copiii atunci când utilizează jocuri / jucării care sunt alimentate direct de la rețea. Este preferabil să cumpărați numai jucării electrice alimentate cu baterii sau de la un transformator cu tensiunea de 12 V;
- Supravegheați permanent aparatele electrice sub tensiune și nu le lăsați la îndemâna copiilor;
- Nu permiteți copiilor să folosească aparatele electrice de uz casnic (fiare de călcat, reșouri, radiatoare etc.) și nu lăsați la îndemâna copiilor obiecte conductoare care pot fi introduse în priză;
- Nu lăsați în funcțiune, nesupravegheați, instalația electrică pentru bradul de Crăciun;
- Verificați periodic jucăriile electrice care sunt în utilizarea copiilor.

PENTRU SIGURANȚA ÎNTREGII FAMILII:

- Nu utilizați instalații și aparate electrice uzate, îmbătrânite, defecte sau improvizate, cu conductori neizolați, prize sau întreruptoare cu defecțiuni, siguranțe necalibrate, doze sau derivații fără capace de protecție;
- Pentru remedierea defecțiunilor la instalații și aparate electrice și pentru verificarea periodică a instalațiilor electrice apelați numai la personal autorizat;
- Nu supraalimentați instalațiile electrice prin racordarea mai multor consumatori mari (radiatoare, plite electrice, aeroterme, boilere, aparate de aer condiționat și altele asemenea) din aceeași priză, în același timp;
- Nu utilizați aparatele electrice cu mâinile ude și nu trageți de cablu pentru debransarea lor.
- Nu așezați păturile copiilor în imediata vecinătate a sobelor cu sau fără acumulare de căldură;
- Nu lăsați copiii să aprindă focul sau să se joace la elementele instalațiilor de încălzire, supravegheați-i pe timpul zilei, atunci când sunt funcționale sobele;
- Nu lăsați copiii să se joace în apropierea aparatelor de încălzit sau preparat hrană;
- Nu permiteți copiilor să se joace cu focul;
- Nu încuiați copiii în casă cu focul aprins în sobă.

PENTRU SIGURANȚA ÎNTREGII FAMILII:

- Nu mențineți în funcțiune, pe durata nopții, sobele cu sau fără acumulare de căldură;
- Nu supraalimentați sobele cu combustibil solid și nu le lăsați să funcționeze nesupravegheate;
- Asigurați verificarea, repararea, izolarea termică și curățarea periodică a sobelor și a coșurilor de fum;
- Mențineți în permanență o distanță de minim 1 m între sobele sau burlanele metalice și materialele combustibile învecinate (mobilier, perdele, draperii etc.);
- Nu puneți la uscat lemne sau rufe la distanțe mai mici de 1 m față de sobele metalice și 50 cm față de cele de teracotă;
- Amplasați o tavă metalică pe dușumea, în fața ușilor sobelor din cărămidă/teracotă;
- Nu folosiți lemne lungi care nu permit închiderea ușii sobei;
- Depozitați jarul și cenușa în gropi special amenajate;
- Verificați periodic centralele termice pe gaze, conform instrucțiunilor producătorului.

Doisprezece pui de câine abandonati pe strada Mărăști

Abandonul câinilor pe străzile municipiului este o practică cunoscută, mai ales a câinilor aduși de cetățeni din localitățile limitrofe. O astfel de situație a fost întâlnită în ziua de 19 noiembrie a.c., pe strada Mărăști unde au fost abandonati 12 pui de câine (vezi foto). De ce? Probabil pentru a se ocupa autoritatea locală de ei.

S-au luat măsurile necesare, cele 12 suflete abandonate sunt acum în siguranță. Dar rămâne întrebarea: Cine a avut sufletul atât de negru să-i abandoneze?

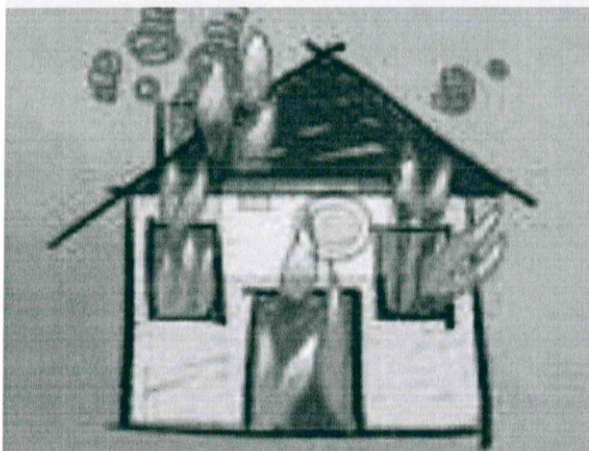
Potrivit legii, abandonul constă în lăsarea unui animal aflat în proprietatea și îngrijirea omului pe domeniul public, fără hrană, adăpost și tratament medical. Deținătorii de animale au obligația de a le asigura acestora, în funcție de nevoile etologice, specie, rasă, etc. următoarele: un adăpost corespunzător, hrană și apă suficiente, posibilitatea de mișcare sub supraveghere, îngrijire și atenție.

Altfel, autoritatea locală se implică permanent în activitatea de strângere a câinilor fără stăpân de pe străzile municipiului și asigurarea condițiilor optime cazării acestora la Adăpostul pentru câini din localitate.

Costurile unei astfel de activități sunt ridicate, pretențiile cetățenilor sunt justificate, dar spiritul civic nu este firesc să lipsească tocmai atunci când trebuie luată atitudine față de cei care decurg la astfel de practici.

Inspectoratul pentru Situații de Urgență „A.D.Ghica” al județului Teleorman

PREGĂTEȘTE-ȚI LOCUIȚA PENTRU SEZONUL RECE

**Măsuri preventive
pentru siguranța
familiei**

Pentru mai multe recomandări
acesați site-ul www.isuteleorman.ro

Ședința ordinară a Consiliului Local

Joi, 23 noiembrie 2023, de la ora 17.00 s-a desfășurat ședința ordinară de lucru a Consiliului Local al Municipiului Roșiori de Vede. Pe ordinea de au fost înscrise 35 de proiecte de hotărâri, inițiate de primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Dintre acestea, un proiect de hotărâre se referă la rectificarea bugetului local și a bugetului instituțiilor subordonate. Un alt proiect vizează aprobarea contractării unui împrumut pentru acoperirea cheltuielilor suplimentare justificate din punct de vedere tehnic în cadrul proiectelor finanțate din fonduri UE. Douăsprezece dintre proiectele de hotărâri privesc majorarea cu 300%, respectiv 500%, a impozitului pe imobil ca urmare a constatării stării de neîngrijire la unele din proprietățile din municipiu. În felul acesta, prin măsuri legale se poate decide și interveni asupra situațiilor care afectează climatul de igienă publică, prin măsuri proporționale de constrângere a proprietarilor neglijenți. Alte două proiecte de hotărâre vizează promovarea unui nou proiect cu finanțare din fonduri UE, „Reabilitarea termică a Școlii Gimnaziale „Alexandru

Depărățeanu”, și aprobarea documentației de avizare a lucrărilor de intervenție pentru acest obiectiv de investiții.

Toate proiectele au primit avizul comisiilor de specialitate și au fost aprobate de consilierii locali.

- Verificați periodic instalațiile, aparatele și mijloacele de încălzire electrice, iar în cazul în care acestea sunt defecte sau sunt exploatate cu improvizatii, apelați la ajutorul unui specialist pentru a le repara sau înlocui;
- Asigurați efectuarea verificării instalației de gaze o dată la maximum doi ani de către personal autorizat în domeniu;
- Înainte de utilizare, sobele trebuie verificate, reparate și curățate pentru a fi în perfectă stare de funcționare;
- Amplasați în fața sobelor o tablă metalică cu dimensiunile de 70x50cm. Aceasta va asigura protecția față de căderea accidentală, direct pe podea, a lemnului aprins, care ar putea determina incendierea materialelor combustibile cu care acestea ar veni în contact;
- Asigurați înaintea sezonului rece, verificarea, curățarea și repararea, dacă este cazul, a coșurilor de fum de către o persoană specializată;
- Văruți coșul de fum pentru a identifica eventualele fisuri prin care ar putea ieși scânteii ce pot fi surse de aprindere;
- Coșurile, burlanele și canalele de fum vor fi izolate termic față de elementele combustibile ale pereților, planșeelor și acoperișurilor;
- Se recomandă montarea de detectoare de fum în locuință. Detectoarele de fum autonome cu semnalizare acustică vă avertizează la timp pentru a vă evacua din clădire în cazul izbucnirii unui incendiu;
- Dotați-vă locuința cu un stingător de incendiu pentru asigurarea intervenției în caz de incendiu.

Zilele Mănăstirii Coșoteni

BISERICA MĂNĂSTIRII COȘOTENI -
CREDINȚĂ, CULTURĂ, SPIRITUALITATE

continuare din pag. 1

Mănăstirea Negru Vodă.

Manifestarea a fost organizată de Episcopia Alexandriei și Teleormanului – Protoieria Roșiori de Vede și Mănăstirea Coșoteni, Asociația „Radu Grămaticul”, Consiliul Local al Municipiului Roșiori de

Vede – Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport și Consiliul Local al Comunei Vede.

Activitățile au debutat în ziua de 17 octombrie, prin oficierea Sfintei Liturghii Arhieresti de către un sobor de preoți și au continuat, în aceeași zi, prin desfășurarea simpozionului „**Biserica Mănăstirii Coșoteni - credință, cultură, spiritualitate**”. Lucrările simpozionului au fost moderate de Sfinția Sa, părintele Mircea Ionescu, protopop al Protoieriei Roșiori de Vede.

În deschiderea simpozionului au vorbit ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, Primarul Municipiului Roșiori de Vede, care și-a exprimat convingerea că aceste manifestări de promovare a unui locas important pentru viața religioasă, dar și pentru istoria locurilor, vor continua și în viitor, iar Mănăstirea Coșoteni va deveni un important punct de atracție turistică, și Preasfinția Sa Galaction Stângă, Episcopul Alexandriei și

Teleormanului care și-a manifestat susținerea și implicarea în activitățile de punere în valoare a trecutului și a valorilor istorice inițiate de Asociația „Radu Grămaticul”.

Despre Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, cel ales de către ctitorii Mănăstirii Coșoteni să îi fie ocrotitor, despre martiri, mucenici, jertfă și ceea ce mai înseamnă astăzi aceste cuvinte, a vorbit preot Cătălin Eugen Păunescu, consilier administrativ al Episcopiei Alexandriei și

Teleormanului.

Și pentru că istoria se raportează la date și evenimente, dar mai ales la oameni, reperi importante în evoluția Mănăstirii Coșoteni, fosta Mănăstire Drăgănești, evenimente deosebite din trecutul ei, context istoric, ctitori și alte personalități ale căror nume se împletesc cu istoria locului, au fost prezentate de gen. lt. (r) Valentin Becheru.

Descoperirile monetare de pe teritoriul

actualului județ Teleorman și, implicit, cele făcute în cadrul cercetărilor arheologice efectuate de Muzeul Județean Teleorman la Mănăstirea Drăgănești au fost prezentate de Veronica Ciojocar, muzeografa la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”. Monedele, alături de podoabe, ceramică și alte obiecte descoperite în timpul campaniilor arheologice de la Mănăstirea Drăgănești, au fost expuse la muzeul roșiorian, prin bunăvoința colegilor de la Muzeul Județean Teleorman, în special a managerului acestui muzeu, dr. Pavel Mirea.

În finalul simpozionului, a avut loc un program religios artistic susținut de elevi de la Școala Alexandru Depărățeanu, îndrumați de preoții Nicolae Sin și Emil Cristea, de grupul de dansatori Bujoreii, îndrumați de preot Marius Dincă și coregraf Milică Căduț și de elevele Andreea Băltoiu și Elena Falcă.

Zilele Mănăstirii Coșoteni au continuat cu săvârșirea unor sfinte slujbe, cu accent pe prăznuirea hramului istoric al mănăstirii și pe oficierea parastasului pentru ctitori, activități realizate prin strădania Precuviosului Părinte Stareț, protosinghel Ciprian Florea, de asemenea, și cu vizitarea sfântului lăcaș de către elevi din școlile din Municipiul Roșiori de Vede și din comunele limitrofe, precum și cu susținerea unor comunicări la Casa de Cultură a Municipiului Roșiori de Vede și la Școlile din comunele Drăgănești de Vede, Sfințești și Vede.

Astfel, activitățile organizate anul acesta cu prilejul Zilelor Mănăstirii Coșoteni au deschis drumul unui proiect cultural, istoric și religios care se dorește a deveni o tradiție.

ADOLESCENTUL DE AZI

Ritmuri de toamnă

Se consideră că anotimpul autumnal este unul al schimbării, nostalgic, poate. De asemenea, acesta mai este asociat și cu elemente bântuite, legate de lumea de dincolo, și sfinți. Aceste legături vin din partea sărbătorilor extranaționale, pe care aș vrea să le aduc în discuție cu această ocazie. Mulți se leagă de ele și spun că nu sunt în cultura noastră, că nu ar trebui să le sărbătorim, însă istoria lor și stilul în care sunt serbate sunt demne, cel puțin, de auzit și cunoscut, fiind, într-adevăr, deosebite.

Prima despre care aș vrea să scriu, deși nu este prima din punct de vedere cronologic, este **Dia de Los muertos**. Sau, în română, **Ziua Morților**. Ea reprezintă o sărbătoare din Mexic, celebrată anual pe 1-2 noiembrie, atât în țara de origine, cât și în zonele cu populație mare de mexicani, precum în Sud-Vestul Statelor Unite, Canada, Venezuela, Marea Britanie etc., având o semnificație similară cu Sărbătoarea Tuturor Sfinților și Luminăția ortodoxă.

În general, în Mexic, Ziua Morților reprezintă o perioadă de festivități și nu de jeli, acesta fiind lucrul care îmi atrage atenția, îndeosebi. Sărbătoarea presupune reunita familiei și prietenilor la mormântul celui decedat pentru comemorarea sa, prin ofrande și rugăciuni. Ele au ca scop chemarea sufletelor victimelor. Astfel, tonul ceremoniilor este unul plin de umor, iar participanții își amintesc evenimente amuzante cu persoana pierdută. Se mai construiesc altare decorate cu gălbenele mexicane, pe care sunt expuse mâncărurile și băuturile preferate ale răposatului, însoțite de fotografii și obiecte ce aparțineau acestuia.

Cu toate acestea, simbolurile sărbătorii nu se opresc aici. Urmează motivul meu preferat, *calavera* - craniul - și scheletul uman. Acestea sunt prezente în fiecare aspect al sărbătorii mexicane, ieșind în evidență prin măști, modele de hârtie perforată, sculpturi, mâncăruri, ilustrații și piese vestimentare. De asemenea, localnicii obișnuiesc să scrie și să-și trimită unii celorlalți poezii scurte și rimate, inspirate de

epitafuri. Creațiile batjocoritoare - *calaveras literarias* abordează, într-un mod comic, subiecte precum cimitirele sau moartea destinatarului.

Trecând acum într-un alt spectru și schimbând locația, **Halloween**-ul (expresia „*All Hallows' Eve*” - în engleza veche, adică „hallows” - sfinți și „Eve” - Ajun) este o sărbătoare de origine celtică, celebrată în noaptea de 31 octombrie. Ea a fost preluată de multe popoare din lumea occidentală, răspândindu-se în secolul al XIX-lea prin intermediul imigranților irlandezi din Statele Unite ale Americii.

Tradiția își are originea odată cu vechiul festival celtic Samhain, când oamenii aprindeau focuri de tabără și purtau costume pentru a îndepărta fantomele. Acum, ea a început să fie asociată cu ziua tuturor sfinților, fiind tratată ca un pretext pur laic pentru serbarea „ciudățeniilor imaginare” și pentru a oferi bomboane sau mere glazurate colindătorilor, deoarece sărbătoarea cade în vremea recoltării merelor. Colindătorii de Halloween merg din casă în casă, îmbrăcați într-un costum specific, cerând bomboane sau bani cu formula „*Trick or Treat?*”, ca o amenințare că persoana colindată i se va juca o farsă dacă nu li se dau dulciuri.

În acest sens, contrar vorbelor că Halloween-ul ar fi o tradiție cu rădăcini satanice, mulți creștini o consideră o lecție pentru copii lor despre moarte și mortalitate, precum și despre obiceiurile strămoșilor celți.

Astfel, deși sunt două sărbători cu semnificații diferite, care nu sunt tradiționale în cultura românească, Ziua Morților și Halloween-ul au câștigat popularitate în rândul tinerilor români în ultimii ani, datorită influențelor culturale din media și a globalizării, oferind o oportunitate de a experimenta și de a împărtăși aspecte ale altor culturi.

Bianca Tutunaru
elevă la Colegiul Național „Anastasescu”
voluntar EUROPE DIRECT Teleorman
voluntar WomenEsteem International

Colecția lui Andrei

continuare din pag. 1

Cusăturile tradiționale românești constituie un simbol al vitalității, al identității poporului român - veritabile valori moștenite și transmise prin tradiție. Creația populară nu reflectă opinii individuale, ci înfățișează experiența de viață a unui popor, acumulată de-a lungul timpului și exprimând o varietate de sentimente sau trăiri. Ele oferă o imagine complexă a obiceiurilor și tradițiilor neamului nostru. Prin intermediul cusăturilor, are loc o comunicare artistică - atât pe plan național, cât și internațional - de identificare a neamului nostru românesc. Acestea sunt argumentele ce au nutrit dorința de cunoaștere mai aprofundată a valorilor tradiționale. Ele impun o cercetare de ordin istoric, pornind de la originile cusăturilor, analizând evoluția și reinterpretarea lor în contemporaneitate.

Cusătura tradițională ne evidențiază în fata lumii, ca fiind un popor harnic și creativ, cu o sensibilitate remarcabilă și cu bun - gust estetic. Așa îl putem caracteriza și pe Andrei, mezinul Atelierului iilor, grup format de referentul de creație artistică al Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, dna Monica Tuinete. Andrei se face remarcat imediat. Isteț, blând, curajos, cu o voce baritonă, purtând pe umeri greutatea tuturor înțelepților lumii. Nu zici că ar fi elev atunci

când vorbești cu el. Gândește, vorbește și se implică în tot ceea ce face exact ca un adult.

Chiar dacă a început să stăpânească arta acului, iubirea de frumos s-a impregnat adânc în ființa lui. Și a început căutarea... la început timid, apoi din ce în ce mai fervent! Tot ceea ce ține de cusături populare autentice: fețe de masă, milieuri, carpete și huse, orice are ceva cusut. Din multitudinea de cusături colecționate, Andrei Ioan Gheorghe, elev al Scolii Gimnaziale „Alexandru Depărățeanu” din Roșiori de Vede, a ales să expună în ziua de joi 26 octombrie la Casa de Cultură, doar câteva din ele.

I-au stat alături prieteni, colegi de la Atelierul iilor și îndrumătoarele lui de suflet: Simonica și mama Miha. Atât. Și poate că nici nu trebuia mai mult. Unele evenimente sunt dedicate exclusiv celor care știu... și cunosc!

Felicitări, dragă Andrei! Mă bucur să văd că perseverezi, că te dedici trup și suflet unor activități care pot părea ieșite din comun pentru un băiat al zilelor noastre! Că nu ești un rob al tehnologiei (telefon, Facebook, Tik-Toc), ci al frumosului!

Andrei, alături de mama Miha, în marea lor dărnicie, au ales ca această parte a colecției sale să fie donată Atelierului iilor, ca material didactic pentru viitorii cursanți. No comment!

Să mai citim puțin!

Liturgii în bibliotecă

Dimitrie Teleor,
un scriitor uitat pe nedrept (I)

Dintre scriitorii teleormăneni din veacurile trecute, trebuie să-l amintim pe unul peste opera căruia s-a așternut, din păcate, colbul auriu al zăuțării. Este vorba de Dimitrie Teleor, pe numele său adevărat Dumitru Constantinescu, fiul Lucreției și al lui Tache Constantinescu, țărâni teleormăneni trăitori în câmpia Burnazului.

A absolvit Gimnaziul „Alexandru Ghica” din Alexandria, apoi a urmat cursurile Liceului „Gheorghe Lazăr” din București. Încă din perioada școlară la liceul bucureștean, s-a remarcat prin precocitate intelectuală și o prolifică activitate publicistică, debutând, în 1874, cu versuri la „Reforma” și scoțând, în 1875, împreună cu Al. Drăghicescu, „Aceră română”, foaie literară și științifică.

Ulterior, urmează câțiva ani Facultatea de Medicină (1878-1882), fără a-și termina însă studiile. Volumul de amintiri *Din viața unui medic* este rodul acestei perioade studențești, în care este limpede că n-a putut fi vindecat de boala literaturii și a gazetăriei.

Din 1892, Dimitrie Teleor a lucrat ca funcționar (copist, subșef de birou, șef de birou) la Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice, până în anul 1901 când demisionează. După moartea soției sale, Elena Bădescu, cu care se căsătorise în luna noiembrie a anului 1890, Teleor se întoarce la viața de boem, practicând ceea ce astăzi numim literatura de gazetă. Iată cum îl portrețizează D. Karnabat, în cartea sa de amintiri, *Boema de altădată*:

„Trăia într-o singură odăiță rece sau o cameră de hotel de a treia mână, trăia în cafenele și bodegele de pe Calea Victoriei. Când bodega ori cârciumioara se golea, Teleor se retrăgea într-un colț, scotea creionul uzat din buzunar și, înșfăcând câteva foi din hârtia de împachetat, începea să scrie pe file mari, risipind slove mari în rânduri spațiate peste măsura obișnuită pentru a da impresia volumului și a proporției (...). Apoi expedia manuscrisul vreunui băiețuș de prăvălie, pe care îl expedia la administrația gazetei. Și Teleor aștepta ... Până la sosirea răspunsului, mai venea un cunoscut, mai venea un pahar de vin, apoi venea ora aperitivului de seară. Și tragi-comedia vieții se lua dacapo¹.”

După o viață întreagă în care și-a risipit talentul în gazetele vremii, Dimitrie Teleor a murit sărac și uitat de toți în data de 4 aprilie 1920, la Spitalul Colțea din capitală.

Referindu-se la înmormântarea conjudețeanului său, mult mai celebrul Gala Galaction deplângea revoltat nepăsarea și lipsa de solidaritate a confracților de breaslă, care nu se sinchiseră să-i aducă ultimul omagiu celui care fusese preț de vreo patru decenii unul dintre cei mai talentați publiciști:

„La spitalul Colțea există o capelă mortuară dosnică și există și o biserică arătoasă, în fața și în curtea Spitalului. Ce ne costa dacă ceream ca rămășițele acestui confrate să fie expuse în biserica din față și nu în chișmia de lângă poarta din dos?”

Teleor a luat loc pe masa cerșetorilor, a sinucigașilor și a celor uitați de oameni. Numai discursul colegului Dragoslav a distins funerariile lui Teleor de funerariile ultimului naufragiat social care moare la un colț de stradă.

Și era atât de lesne să dăm lumii și noi înșine o dovadă că suntem mai puțin atrofiați decât se zice!... În cortegiul care l-a însoțit pe Teleor erau vreo trei ziariști și doi scriitori. Nu era ploaie, nu era vânt, nu era zăpadă. Era o după amiază clară și caldă².

Un „risipitor de «mofturi», de schițe umoristice și poezii în vârful peniții³”, îl considera pe nedrept criticul G. Călinescu pe Teleor în monumentală-i *Istorie a literaturii* ..., reducându-l la un simplu umorist care n-a fost luat nicicând în serios. Or, Dimitrie Teleor a fost o personalitate culturală mult mai complexă.

Prof. Cristian Gabriel MORARU

1. D. Karnabat, *Boema de altădată*, Editura Vremea, București, 1944, p. 143
2. Gala Galaction, *Înmormântarea lui D. Teleor*, în „Lucaefărul” (București), Anul XV, Nr. 8-9, 1920, p. 123
3. G. Călinescu, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, București, Ed. Semne, 2003, p. 526

Meridiane critice

REPORTAJ LA FESTIVALUL NAȚIONAL DE LITERATURĂ „MARIN PREDĂ”

Desfășurat la Colegiul Național „Al.I. Cuza” Alexandria, 11 oct.2013, Festivalul Național de literatură a avut trei secvențe - Colocviul „Marin Preda –contemporanul nostru”, decernarea premiilor la concursul de proză și decernarea de distincții scriitorilor ce s-au remarcat în anul în curs -, din care cea mai interesantă a fost prima, cu participarea unor nume consacrate din rândul criticilor, istoricilor, cercetătorilor, eseistilor, directorilor de reviste semnificative...Comunicările au avut ca arie referențială relația nuvele-roman, statutul de capodoperă, erosul predist, receptarea critică, directoratul de la editura Cartea Românească, modelele reale pentru protagonismul Victor Petrini, creatorul și pactul sau nu cu puterea/partidul. Descinzând în medias res, vom puncta câteva opinii pertinente, nu lipsite de substanță și inedite, umor, spectaculos. Impresia, poate, a unui „străin” de exacerbare a valorii autorului Moromeților se dizolvă subit fie și cu intervenția inteligentă, acidă a lui Nicolae Scurtu și explicitarea sintagmei nedrepte aplicate marelui dispărut la doar 58 de ani, aceea de scriitor urât, detestat, invidiat de către confracți pentru vigurosul său talent epic. Lucian Chișu a

amintit de prietenia sinceră dintre Eugen Simion și Marin Preda, apoi a punctat că prozatorul teleormănean constituie o „mare conștiință națională”, ca și Rebreanu. Nu s-a ferit a-l numi pe cel ce-i reproșase absența de studii superioare (Alexandru George), uitând regretabil că făurarul romanului total, *Cel mai iubit dintre pământeni* era un autodidact, fapt reiterat și de către alți invitați. Debutul fulminant nuvelistic din 1948, *Întâlnirea din pământuri*, ar fi doar un pic umbră de concesiă făcută ideologiei de stânga, prin *Ana Roșculeț*... Ștefan Mitroi nu a uitat de adagiul blagian cu „veșnicia care s-a născut la sat”, de aici și respectul pentru mediul rural, păstrător de tradiții, cutume, grație și conjudețenilor Preda, Stancu, Galaction. Dacă metropolele se mândresc cu universități precum UBB, UAIC, UNIBUC, UVV, noi-zice sursa-avem „instituițiile” Preda, Noica, unde încă se dezbate titaniul scrisului românesc, nu regional... Otilia Sârbu lansează teza că Preda e scriitorul prezentului continuu (timp al limbii engleze), surprinde prin similitudini între Preda și Einstein și ranforsează adevărul *lecturilor profunde* ale sărbătoritului, cu Dostoievski, Camus, Balzac, Sartre. Mihaela Albu explorează iubirile lui

Preda, cu preferință pentru Aurora Cornu chiar într-un recent op. O pată de nostalgie și un retro, respectiv prima ediție a manifestării, în 1982, o, tempora!, și mici și amuzante controverse. Alt „avocat al apărării” creatorilor nefrecventând mediul academic, Ana Dobre, considera că harul de la Dumnezeu de a avea geniu nu mai are nevoie de nicio legitimitate de la decanat. În plus, cel născut la Siliștea Gumești era un gânditor veritabil, un vizionar. Unele titluri substituie de minune adagiul (vezi *Imposibila întoarcere*). Nicolae Scurtu a expus un fapt de istorie literară - directoratul la editura Uniunii Scriitorilor și dificultatea de a mulțumi pe cât mai mulți, de a avea un mandat reușit (1970-1980) și alături de psihologie literară - postura neverosimilă de „om însingurat”, în pofida succesului la public și la critica de elită. Alte două detalii picante: însuși conducătorul patriei depusese o coroană la stingerea/mormântul romancierului și amicițiile cu Eugen Jebeleanu, George Macovescu, Virgil Teodorescu, Marin Bucur. Dumitru Augustin Doman îl compară cu Faulkner prin universal epic original. Alexandru Preda a elucidat unele aspecte mai spinoase din biografia tatălui, iar Florentin Popescu a admis zâmbind că este un

ciuda atâtor privațiuni ale „epocii de aur”... Vom întâlni, de asemenea, pasaje memorabile în care scriitorul vorbește despre acei dascăli de excepție, care l-au îndrumat, într-un fel sau altul, pașii pe drumul literaturii: Mircea Dragnea, Ionela Moldovan, Tănța Boca. Autorul nu-i uită nici pe unii profesori, care l-au umilit, oameni fără suflet, puternic îndoctrinați și fără o viziune asupra viitorului, cum este cazul profesorului de biologie, din școala generală, Ștefanuc Papateu, prezent în povestirea „Crucea măgarului. Apropos de școala veche”.

Dincolo de aceste aspecte, care îi vizează pe oameni cu bunele și relele lor, vom descoperi în carte pagini de un autentic lirism, semn că poetul din sine nu se dezmente, înălțând un imn de slavă naturii înconjurătoare atât de generoase și altruiste. O partidă de pescuit în bălțile Brăilei îi oferă autorului prilejul de a prezenta frumusețile de nedescris ale unui colț de lume, binecuvântat de Dumnezeu, cum binecuvântată este și curtea unde a copilărit, înfășurată de flori în aproape toate anotimpurile anului.

Virgil Andronescu este foarte atent, în scrierile sale utilizând cele două lentile ale talentului său, prin care observă lumea și o redă sub formă de literatură: este vorba de rațiunea empatic-personalizată și umorul benign, încadrând autoironia nostalgic-blajină care curăță toate urmele maculării sarcastice.

O amănunțită și documentată „Fișă de autor”, semnată de Prof. Univ. Gheorghe Sarău, însoțește cartea, fișă din care ne edificăm asupra etapelor esențiale întru devenirea scriitoricească a lui Virgil Andronescu. Sunt precizate publicațiile care au găzduit, în timp, poezii, articole de opinie și informare, cronici literare, eseuri, grafică... aparținând scriitorului teleormănean. Sunt amintite prefetele, postfetele semnate de acesta la cărțile altor scriitori, și, nu în ultimul rând, aspectele privind activitatea lui în zona culturală brăileană. Profesorul Sarău nu uită să sublinieze un lucru de suflet: participarea lui V. Andronescu la o serie de acțiuni caritabile, unele inițiate și duse la bun sfârșit chiar de el, lucru care demonstrează calitatea umană superioară a celui implicat.

Povestirea unor întâmplări dramatice petrecute în vremea copilăriei autorului, și care l-au marcat pentru totdeauna, prezentarea unor fapte reale, la care acesta a participat direct sau a fost martor, pledoaria pentru veșnica supremație a simplei naturi în contextul unei ere digitalizate și pline de gadgeturi, luarea unei atitudini sănătoase față de problemele lumii contemporane, bănuite de pandemii și războaie, toate acestea fac din Virgil Andronescu un scriitor polivalent ale cărui opere epice de largă respirație (nuvele, romane) le așteptăm cu interes.

„În zodia Dunării” este o carte puternic ancorată în realitatea zilelor noastre. Iată ce spune, printre altele, în Prefață, criticul și istoricul literar, Cristian Gabriel Moraru: „lumea pe care ne-o prezintă Virgil Andronescu, folosindu-se de niște unelte lingvistice seducătoare și persuasive, este lumea în care ne recunoaștem cu toții..., cartea trădând- trebuie s-o spunem încă o dată- rafinamentul literar-artistic la care a ajuns acest scriitor de mare talent.”

„În zodia Dunării” este o carte a întoarcerilor noastre, întorcând cu noi lucrurile spre bine și frumos...

Domnița Neaga

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Prof. dr. Iulian Bitoleanu

Oameni care au fost

Profesorul de filosofie Mihail M. Dinu

Bătut de toate vânturile soartei, spulberat de furtunile din adâncu-i, împotrindu-se oricărui legi fizice ale rezistenței, omul nu dispăre, dar este marcat și de vânturi și de furtuni. El duce cu sine povara propriei nefericiri. Așa omul uită că este muritor și se simte menit să săvârșească fapte mari și uneori chiar izbutește.

Unul dintre cei care a izbutit a fost și profesorul de filosofie Mihail M. Dinu, care a fost 22 ani director al Liceului teoretic din Roșiori de Vede. Mihail M. Dinu s-a născut în comuna teleormăneană Buzescu, la 3 noiembrie 1929, într-o familie numeroasă cu 5 copii. Părinții, Marin și Ana, agricultori, cu o mică suprafață de pământ în posesie, s-au zbatut din greu să ofere copiilor cele necesare traiului.

Mihail, cel mai mic dintre copii, frecventează cursurile școlii primare și gimnaziale din comună, apoi, profitând de sprijinul surorii mai mari, ce se afla căsătorită cu un subofiter la Caracal, urmează acolo diploma de bacalaureat în 1948, an în care devine și student al Facultății de Filosofie din Universitatea București. Este coleg și prieten cu Ion Tudosescu și Vasile Profeanu alături de care studiază. Deși a avut greutăți materiale mari, reușește să obțină Licența în Filozofie în anul 1955, cu o medie mare și este repartizat la Școala Medie Mixtă din Roșiori de Vede (așa se numea Liceul Anastasescu în acea vreme). Își face debutul la catedra alături de alți tineri colegi ce vor deveni și ei personalități ale învățământului teleormănean precum: Iulian Angelescu, Valentina Angelescu, Iulian Buzu, Ileana Iliescu și Felicia Ionescu. După puțină vreme se căsătorește cu învățătoarea Maria Doncescu, de origine tot din comuna Buzescu (au un fiu Șerbănuț, astăzi un cunoscut medic stomatolog la Roșiori de Vede). După numai 2 ani de activitate la catedra având și „origine socială bună”, este remarcat de organele de conducere ale Secției raionale de învățământ și numit director al liceului.

Din momentul nimirii în fruntea instituției școlare, profesorul Mihail Dinu trece la reorganizarea liceului procedând sistematic, cu calmul, tactul, curajul și pasiunea care-l caracterizau asigurând condiții corespunzătoare de funcționare și eficiență, atrăgând la catedre tineri profesori de valoare, mobilizând întregul colectiv didactic și administrativ pentru atingerea obiectivelor propuse. Manifesta încredere deplină în directorul adjunct, mai vârstnicul Jean Alexandrescu care îl sprijină deplin, dar și de multe ori îl dojeneste pentru impulsivitatea de care da dovadă. Are și sprijinul președintelui Comitetului de părinți pe școală, oficiantul sanitar Ion Voichin, cu care reușește în numai câțiva ani să îmbogățească baza materială și condițiile de învățatură din liceu, prin construcția unui internat și a unei cantine dar și construcția unei centrale electrice proprii care va funcționa mulți ani până la crearea Sistemului Energetic Național.

Ca educator, profesorul Mihail Dinu a întrunit cele mai alese calități pedagogice și morale pe care le-a impus această profesie de dascăl: iubire de oameni, respect pentru oameni, competența, dragostea față de profesie, generozitate, entuziasm, dăruire lăsând brazde adânci în mințile și sufletele elevilor săi. Lecțiile sale erau pline de substanță, condensate în conținut. Nu l-am văzut niciodată pe profesorul Mihail Dinu improvizând sau umplând timpul cu considerații de moment, cu speculații. Fiecare frază a sa, de multe ori construită cu spontaneitate reprezenta o operație

de esențializare care era atât rezultatul unei temeinice pregătiri, a unei reflecții făcute în etapa de pregătire a lecției, cât și al puterii de selecționare, esențializare și sistematizare de care dispunea. Reprezentativ este în acest sens și faptul că venea la ore în fața elevilor, nu cu zeci de pagini bătute la mașina cărora să le dea citire, nici cu un vârf de cărți cu semne la paginile la care ar fi urmat să le citeze și pur și simplu, venea cu o hârtiută de mici dimensiuni pe care avea însemnate câteva rânduri sau câteva puncte. Pe aceste simbolice notări, adesea și fără acestea, profesorul Mihail Dinu, construia cu o măiestrie de neegalat și cu o logică impecabilă, lecții pe care noi elevii, le savuram. Nu simteai nevoia să notezi totul, deși totul era esențial. Era păcat să pierzi fraza curgătoare și tonul blajin al profesorului. Și era suficient să reții ceea ce spunea accentuând prin voce și ceea ce reprezenta de fapt „miezul” chestiunii expuse.

Ca om profesorul Mihail Dinu, integru dar jovial, exigent dar înțelegător, își mobiliza cu un tact deosebit profesoria la o muncă susținută de profunzime. Chiar și în cele mai grele situații în care s-ar fi găsit cineva, el alegea și reținea partea pozitivă a lucrurilor, tonificându-l pe cel în cauză, căutând o cale de ieșire din impas și arătându-i perspectivele. Întotdeauna judeca lucrurile în profunzime, fără grabă „stai, stai”, zicea, „să nu ne grăbim, să analizăm problema pe toate fețele”. Acest „stai, stai” avea o invitație la reflecție, la analiză complexă, o modalitate de optimizare.

În 1977, la reunirea celor două licee teoretice, este schimbat din funcție și trecut la catedră. Funcționează ca profesor de filosofie cu aceeași abnegație și competență, dăruindu-se profesiei de dascăl. Se pensionează în anul 1990 și trăiește liniștit în locuința proprie, din strada N. Bălcescu, aflată în apropierea pieței orașului. După moartea soției, învățătoarea Maria Dinu, ce a funcționat „o viață” la școala nr. 1 mai „rezistă” puțin ani... ani în singurătate, și se stinge din viață la 3 martie 1997. Este înhumat în cimitirul municipal Stelian Popescu.

Argentin Șt. PORUMBEANU
UZPR

Ora de istorie

Ora de istorie poate, și trebuie, să ofere experiențe unice deoarece istoria este un obiect de studiu special care sensibilizează, implică emoție și raportare la anumite modele culturale, dar și o știință ce oferă posibilitatea de a cunoaște și înțelege

umanitatea în toată diversitatea ei. Tocmai de aceea, rolul învățătorului în predarea istoriei este determinant, în primul rând, pentru dobândirea unor deprinderi de studiu, iar eficiența metodelor sale de predare este cu atât mai mare cu cât utilizează și alte resurse. Astfel, pentru a veni în sprijinul școlii, Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu” a organizat un program de pedagogie muzeală care oferă elevilor posibilitatea familiarizării cu izvoarele istorice și, totodată, soluții legate de înțelegerea unor concepte, de învățare prin descoperire. Printre beneficiarii acestui program au fost și elevii de la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”, clasa prof. Mihaela Ilie. După ce au vizitat expozițiile

permanente și temporare ale muzeului în cadrul programului educațional „Prima mea oră de istorie” și au participat și la activitățile organizate de muzeu în acest an școlar, curiozitatea elevilor privind istoria a fost stărnită și, la inițiativa prof. Mihaela Ilie, au avut loc întâlniri cu elevii și în sala de clasă. La prima dintre acestea dr. Valentin Becheru, președintele Asociației „Radu Grămăticul” și Veronica Cojocaru, muzeograf la muzeul roșiorian, au răspuns la întrebările copiilor privind istoria locală. A doua întâlnire a avut ca temă „Strămoșii noștri”, cu accent pe izvoarele istorice. Timpul s-a

dovedit prea scurt pentru curiozitatea copiilor, urmând ca noi întâlniri să aibă loc în lunile următoare, pe măsură ce elevii vor învăța tot mai multe lucruri din istorie.

Muzeograf Veronica Cojocaru
Foto: Mihaela Ilie

25 Octombrie - Ziua Armatei Române

VOCI DIN TRANȘEE

continuare din pag. 1

Expoziția a fost deschisă în prezența primarului Municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, a gl. lt. (r) Valentin Becheru, președintele Asociației „Radu Grămăticul” și fost comandant al Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii, a unor cadre militare din diferite structuri ale armatei și a unui public numeros, atras de ineditul obiectelor expuse.

Despre istoricul Muzeului Comunicațiilor și Informaticii „Gl. mr. Ion Cerăceanu”, despre pasiunea pentru trecut și respectul pentru faptele înaintașilor a celor ce au înființat acest muzeu și a celor ce cu profesionalism îl au în grijă astăzi, a vorbit colonel Laurențiu Irimia, Șef Serviciu Doctrină și Instrucție din cadrul Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii.

Numele expoziției, „Voci din tranșee”, a fost dat de faptul că în timpul primului Război Mondial comunicațiile în tranșee se făceau prin intermediul liniilor telefonice realizate cu centrale telefonice și telefoane de campanie, obiecte prezente în expoziție. Despre acestea și despre viața cotidiană, a militarului român, în tranșee, a relatat gl. lt. (r) Valentin Becheru.

La final, expoziția a fost declarată deschisă de plutonier adjutant principal (r) Gabriel Drăghiciu, care a transmis acest mesaj în codul morse. De altfel, codul morse a făcut și subiectul unui concurs adresat elevilor. Cea care a recepționat cel mai bine un mesaj transmis în codul morse și a câștigat un manipulator care a fost folosit de armata română a fost Maria Gabriela Vencu, elevă la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu”.

În timp ce vizitatorii muzeului din Roșiori de Vede admirau sau erau cuprinși de nostalgie în fața obiectelor ce prezentau un fragment din istoria militară a poporului

român, pe strada Dunării, în fața muzeului, se putea vedea o expoziție de tehnică militară modernă aflată în dotarea armatei române. Cei prezenți au putut afla informații despre fiecare echipament expus chiar de la cei care îl folosesc în fiecare zi.

Acest eveniment inedit pentru orașul nostru, organizat de Asociația „Radu Grămăticul”, Comandamentul Comunicațiilor și Informaticii, Comandamentul Apărării

Cibernetică și Primăria Municipiului Roșiori de Vede, s-a bucurat de o prezență numeroasă a publicului, elevi de la școlile și liceele roșiorene și din proximitatea orașului și nu numai, deoarece expoziția s-a adresat tuturor celor interesați să afle cât mai multe despre dotarea armatei române.

La această activitate expozițională a fost prezent și teleormăneanul Cosmin Bobocel, reprezentant regional al firmei L3Harris Technologies, firmă furnizoare de echipamente de comunicație radio de ultimă tehnologie.

Cei interesați de o carieră militară, dar nu numai, au putut afla care este oferta educațională a instituțiilor de învățământ militar de la profesori, studenți și elevi de la Academia Tehnică Militară „Ferdinand I”, Academia Forțelor Terestre „Nicolae

Bălcescu”, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri pentru Comunicații, Tehnologia Informației și Apărare Cibernetică, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” și Școala de instruire pentru Comunicații, Tehnologia Informației și Apărare Cibernetică.

Și pentru că toate aceste activități s-au desfășurat sub semnul Zilei Armatei Române, nu putem încheia decât prin a adresa urarea: **La mulți ani, Armata Română! La mulți ani, militari români!**

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman
- legătura TA cu Europa!

(Urmare din pag. 1)

Pentru ca cei prezenți să înțeleagă și mai bine ce este, cum a fost creată și cum funcționează Uniunea

orele de informare europeană rămân unele dintre cele mai mari provocări și satisfacții ale echipei EUROPE DIRECT Teleorman. Acestea au fost și motivele pentru care cel mai activ

Europeană, am vizitat împreună site-ul *Spațiul învățării* al Uniunii Europene, acolo unde am căutat și ne-am jucat cu diversele materiale didactice puse la dispoziție de această platformă.

elev a fost premiat de către centrul de informare europeană și anume elevul *Florinel Cătălin Anghel* de la clasa a VII-a A. Îl felicităm pe Cătălin, dar și pe colegii săi, care ne-au demonstrat că tinerii noștri își cunosc drepturile și

Cum era de așteptat, de un interes deosebit s-au bucurat publicațiile editate de către Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, publicații cu care am mers la Plosca și pe care le-am oferit tuturor participanților.

Implicarea și motivarea elevilor, dar și a profesorilor de a participa la

sunt dornici să fie implicați în acțiunile care le afectează prezentul și viitorul!

Întâlnirea cu elevii Școlii Gimnaziale Plosca a fost posibilă datorită colaborării directoarei instituției, *prof. Iuliana Stancu*,

dar și a altor cadre didactice din unitate: *prof. Dorina Zbirnea* - consilier educativ, *prof. Ionela Geanina Stanciu*, *prof. Laurențiu Pîrnu* și *prof. Dan Aurel Ghibirdic*. *Mulțumim tuturor!*

În Anul European al Competențelor, construim împreună viitorul Europei!

• *Europenii de la Școala Gimnazială Vede!*

EUROPE DIRECT Teleorman a organizat joi, 23 noiembrie, o nouă *Lecție de informare europeană*, de data aceasta la Școala Gimnazială Vede din județul Teleorman.

acolo unde am căutat și ne-am jucat cu diversele materiale didactice.

Publicațiile editate de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene au fost studiate cu interes și curiozitate de către elevi, iar bucuria a fost deplină atunci când le-au și primit în dar.

Peste 50 de elevi din clasele a VII-a și a VIII-a și profesori ai acestei școli, coordonați de *prof. Marinel Virgil Mitroi* - directorul instituției, *prof. Clara Maria Vișinică* și *prof. Cristina Curiman*, ne-au fost parteneri de dialog timp de peste o oră.

Și am vorbit despre istoria, politicile și prioritățile Uniunii Europene, despre *Anul European al*

La finalul întâlnirii, am premiat cel mai activ elev, evident ales în mod profund democratic de colegii săi, și

anume eleva *Lorelai Abigail Chirca* de la clasa a VII-a. *Felicitări, Lori! Felicitări, dragi copii!* Ați demonstrat că sunteți la fel de europeni ca orice tânăr de vârsta voastră din Uniunea Europeană. *Mulțumim tuturor!*

Până data viitoare, în orice colț al

Competențelor, Pactul verde Europei te-ai afla, FII INFORMAT!

Competențelor, Pactul verde european, O Europă pregătită pentru era digitală și programul ERASMUS+, despre alegerile europene din 2024 și necesitatea implicării tuturor.

Am vizitat, de asemenea, site-ul Comisiei Europene, dar și platforma *Spațiul învățării*,

